

BICZOWANIE (46) *sb n*

o oraz a jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie); e pochylone.

sg *N* biczowanié (9); -é (2), -(e) (7). ◇ *G* biczowaniã (8). ◇ *D* biczowaniu (4). ◇ *A* biczowanié (9); -é (2), -(e) (7). ◇ *I* biczowani(e)m (3) *LatHar* (2), *WujNT* (1), biczowaním *SkarŻyw* (2). ◇ *L* biczowaniu (7). ◇ *pl A* biczowaniã (4).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. biczować.

1. *Rzeczownik od „biczować”; diamastigosis, flagellatio Cn (36)* : Iezuía milego okrotne biczowanié *OpecŻywSandR nlb* 4v, s. 126 [2 r.], [127], 161; *WróbŻołt* L5, 37/18; *KrowObr* 218; *Leop Ps* 37/18, *Ioann* 19 arg; *SkarŻyw* 312; *CzechEp* 184, 248; *ArtKanc* E4; Mastigia Biczowaniã godzen. *Calep* 642a; Iezu policzkámi/ poŕzykámi/ zeplwáníem/ biczováníem/ y korunã cierniówã ná rozlicznych mieścách írodze vdręczoney/ zmiłuy fię nád námi. *LatHar* 338, 81, 99, 266, 277, 317 (11); Ieŕliż Páweł ś. áby biczovánia y śmierci vředł/ nic nie wãptił áppellowác do Cefárzã *WujNT* 498, *Matth* 20/19, *Hebr* 11/36; *SiebRozmysł* C3, C3v, I2, I2v; *SkarKaz* 123a, 161a.

W charakterystycznych połączeniach: biczowanie okrutne (3), srogie.

W przen (1) : O Panie Iezu námiłosciwłfy/ [...] Dáy mi biczowaniã twégo/oyttzowŕkiégo káraniã wdziécznie przyiãtz *OpecŻyw* 128.

2. *Rzeczownik od „biczować się”; diamastigosis, flagellatio Cn (9)* : Do tego ŕluzã ludziem pobożnym modlitwy/ poŕty/ biczovánie/ włóŕienice/ twárde legánie etc. *WujJud* 211; A ty nieodcínay łobie człónkow ciálã ŕwego [...] karz ie poŕtem/ włóŕienicã/ biczováním/ pracã/ á niedopuŕzczay iego woley *SkarŻyw* 321, 82, 309 [2 r.], 460; *WujNT* 566.

Szereg: »dyscyplina to jest biczowanie; biczowanie abo dyscyplina« (1 : 1): Dyŕcypliny to íeŕt biczovánia czyniłã z innymi poŕpołu *SkarŻyw* 160, 545.

*** *Bez wystarczającego kontekstu (1)* : Flagellatio. Gezfzlung. Biczowanie. *Mymer*¹ 35.

Synonimy: 1. bicie, chlustanie, chłosta, chostanie; 2. dyscyplina.

Cf **BICZOWAĆ, BICZOWAĆ SIĘ**